

[Johan Philipsen.]

når de om 15 år ser konsekvenserne af det, der nu starter.

Må jeg i øvrigt tilføje nogle bemærkninger til trafikministeren. I øjeblikket lever vi jo erhvervsmæssigt under de vilkår, som skiftende tyske trafikministre giver os, idet de af hensyn til forbundsbanernes økonomi spærrer trafikken på landevejene ved ikke at give yderligere kørselstilladelser og dermed bremser en såkaldt sydvendt udvikling i Jylland. Man kunne spørge: hvor længe vil det blive ved at være sådan? Det spørgsmål rejser sig i min erindring naturligt, idet jeg ved, at S sammenslutningen af danske Havne er undervejs til ministeren med et forslag om højere havnetakster under de helt ejendommelige vilkår, at her på Sjælland tør man ikke sætte dem op, fordi man har lavere takster i København, men på et i øvrigt meget svagt grundlag vil man forsøge at presse priserne yderligere op i havnene i Østjylland, som altså er afskåret fra at foretage det naturlige modtræk for at holde omkostningerne nede: landevejstransport fra Hamborg og nordpå. Indtil dette øjeblik er det tyske trafikministre og deres politiske dækning, der er en hindring for en sydvendt udvikling i Jylland.

Vi fik allernådigst ved pression, eller knibtangsfødsel, lov til at anvende de militære lufthavne, og mit næste direkte spørgsmål til ministeren må være det: hvorfor kan vi ikke få lov til at flyve på langs i Jylland med start fra dansk jord? Det kan lade sig gøre, når vi starter fra udenlandsk jord. Jeg ved, at Lufthansa flyver 5-6 dage ugentlig mellem Hamborg og Oslo; kan Lufthansa få lov til at mellem-lande i Billund?

Det næste spørgsmål: hvornår fjernes kineseriet omkring den dansk-tyske grænse, hvor man nok kan sejle over fjorden og købe billige cigaretter og spiritus, men hvor det ikke lader sig gøre at flyve fra Sønderborg mod syd? Hvis man kører til den eng, der er beliggende sydvest for Padborg,

kan man derfra komme til Berlin og tilbage på én dag.

Alt dette opretholdes med et eneste motiv: hensynet til SAS. Derfor stiller jeg det sidste spørgsmål. Mange siger med megen ret, at Kastrup bliver for lille; der er efter min opfattelse en betydelig modsætning mellem dette og så statens karrighed i Jylland med at give tilladelser; det bremser vore muligheder for at vælge de veje, som vi vil finde naturlige.

Disse overvejelser må føre til som min konklusion, at jeg agter at stemme for det radikale ændringsforslag, uden at jeg dermed kan garantere for, at hr. Bilgrav-Nielsens tal er rigtige. Men min tvivl om selve forslaget må føre til den konklusion, at jeg inden tredje behandling må overveje de to muligheder, der hedder at stemme imod lovforslaget eller at undlade at stemme.

A. Chr. Andersen: Jeg vil ikke undlade at udtrykke min betænkelighed ved beslutningen om at placere en lufthavn på Saltholm, og hvad hermed følger.

Der er megen usikkerhed om den virkelige udgift ved denne placering, og selv om det nu ved planlægning og yderligere undersøgelser kan blive nogenlunde klart, hvorledes udgiften vil være, er det store spørgsmål, om de indtægter, der til sin tid skal forrente og afskrive denne udgift, nogen sinde vil indløbe. Det var jo kedeligt, om det, efter at lufthavnen var etableret, skulle vise sig, at der slet ikke var brug for den, og det kan meget vel gå således.

Man udbygger nu Kastrup for at klare trafikken adskillige år endnu, der tales om op til 15 år; der skulle således også være den fornødne tid til at blive klar over, om det er på Saltholm eller eventuelt et andet sted, storlufthavnen skal placeres, hvis vi i det hele taget skal have en sådan. Der kan blive tid til de fornødne undersøgelser og planlægning. Jeg kan derfor støtte de radikale udvalgsmedlemmers forslag om, at der foretages yderligere undersøgelser